

Tisztelt Baráti Kör Tagok! Tisztelt Vendégeink! Kedves Diákok!

Ismét ünnepre gyűltünk össze, ahogy a keresztény naptár és a hagyományok megkövetelik. November elején a családok kilátogatnak a temetőkbe, elrendezik a sírokat, koszorúkkal, gyertyákkal díszítik és emlékeznek. Marcus **Tullius Cicero** mondta: „*A halottak az élők emlékezetében élnek tovább.*” Elődeink élete példát ad számunkra. Sikereik irányt mutatnak, kudarcaikból tanulhatunk, szellemiségük áthatja mindennapi cselekedeteinket.

Az ősök által kialakított szokások és ünnepek számunkra hagyományokká váltak. A hagyományok egy keretet adnak életünknek, utat mutatnak a nehéz helyzetekben, ünnepeik állomást jelentenek a folyamatosságban. Egy-egy hagyományhoz tartozó ünnep időt és lehetőséget biztosít, hogy átgondoljuk életünket, értékeljük tetteinket. Megálljunk egy pillanatra és elgondolkodjunk.

Most azért gyűltünk össze, hogy emlékezünk **Boronkay Györgyre**. Személyesen nem ismerhettem Gyuri bácsit, vagy, ahogy diákjai becézték, Lexi bácsit. A visszaemlékezéseket olvasva egy sokoldalúan művelt, elegáns, tisztelettudó, takarékos ember rajzolódott ki előttem, kinek tulajdonságai közül precizitását és roppant nagy szaktudását emelték ki egykori munkatársai és diákjai.

A mérnöki és gazdasági tudományok mellett humánműveltsége is legendás volt Boronkay Györgynek. Az ilyen sokoldalúan művelt ember, a reneszánsz emberideál napjainkban egyre ritkább. Az Ő példája alapján buzdítom diákjaimat, érdeklődjenek, álljanak több lábon, és legalább egy dologban legyenek kiemelkedők.

Több helyen olvastam, hogy Gyuri bácsi mindig nyugodtan, kedvesen szólt kollégáihoz, diákjaihoz. Nem fukarkodott a dicsérettel, de határozott, segítő kritikáját is megfogalmazta. Tisztelettudó volt, aki mindig kalapot emelt. **Pilinszky János** mondta: „*A rossz nevelő tekintélyére büszke, a jó nevelő egyszerűen alázatos.*” Boronkay Györgyöt szigorú és jó nevelőnek írták le ismerői, aki tisztelte diákjait.

Idézve **Ujvári István** kolléga egy beszédét, Gyuri bácsi talán számon kérne minket, mire ez a nagy tömeg, az ünneplés. Takarékos, szerény életútja során nem követelte meg a hangzatos címeket. Éppen ezért kell, hogy Rá emlékezzünk. Amikor a média ötperces sztárokkal van tele, gyors és hangos sikerekkel, magunk és diákjaink számára olyan példakép kell, aki kitartó, szorgos, pontos munkájával számtalan szakembert nevelt a társadalom épülésének szolgálatára. Nem saját érdekeinek érvényesítése, vagyonának gyarapítása volt célja, hanem a tudás átadása, műszaki gondolkodásmód elsajátíttatása ez erkölcsös emberré nevelés. „*A tanulás a legerősebb fegyver, amivel megváltoztathatod a világot*” - vallotta **Nelson Mandela**.

Most kiemelkedő diákjai is emlékeznek és a jó tanár büszke, mesterét túlszárnyaló tanítványára.

Boronkay György személye és a Róla elnevezett intézményünk szellemisége ezt a szemléletet kell, hogy a jövő generációi számára közvetítse. Köszönöm.

Vácy Emese